

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનદ્ તંત્રી શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

આત્મ સંવત ૯૨
વીર સંવત ૨૫૧૩
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૩

મહા
પ્રેમચારી
૧૯૮૭

પુસ્તક : ૮૪
અંક : ૪

અ નુ ક્ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	સોયને દોરો	શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર	૪૯
(૨)	આત્મજ્ઞાન	"	૪૯
(૩)	મનને નવરૂં ન મેલવું	"	૪૯
(૪)	સાધના સૌથી મહાન	શ્રી કુમારપાળ દેસાઇ	૫૦
(૫)	નવધા ભક્તિનું સ્વરૂપ	પૂ. આ. શ્રી કુંદકુંદસૂરીશ્વરજી મ. સા.	૫૧
(૬)	ન્યાય વિશારદ ન્યાયાચાર્ય મહા મહોપાધ્યાય શ્રી ચશોવિજયજી મ.સા.	શ્રી રામચંદ મગનલાલ શાહ	૫૩
(૭)	નિર્જરા	શ્રી રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૫૫
(૮)	જીવદયાની એક વિરલ ઘટના	શ્રી રમણલાલ ચી. શાહ	૫૭
(૯)	સમાલોચના	—	૬૧
(૧૦)	સમાચાર	—	૬૪

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યો

(૧) શ્રી મહેન્દ્રકુમાર ચીમનલાલ (ગુલાબચંદ સંઘવી)–
ભાવનગર

(૨) શ્રી શાન્તીલાલ જીવરાજભાઈ સોમાણી–ભાવનગર

(૩) શ્રીમતી પુષ્પાબેન શાન્તીલાલ સોમાણી–ભાવનગર

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર-યાત્રા

સંવત ૨૦૪૩ના મહા સુદ દશમ તા. ૮-૨-૮૭ને રવિવારના રોજ આ સભાના સભ્યો શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર યાત્રા કરવા ગયા હતા. શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટૂંકમાં નવ્વાણું પ્રકારની પૂજા ભજાવવામાં આવી હતી. બહુજ સારી સંખ્યામાં સભ્યોએ લાભ લીધો હતો. સવારના આવેલ સભ્યોને ચા-નાસ્તો આપવામાં આવ્યા હતા. બપોરના ગુરુભક્તિ તેમજ આવેલ સભ્યોની સ્વામી ભક્તિ કરવામાં આવી હતી. આવેલ અનુપમ લાભ આપનાર સુખી ગૃહસ્થોનો ખૂબજ આભાર.

— મંત્રીઓ

આત્માનંદ પ્રકાશનો વધારો

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પ રિ પ ત્ર

સુર સભાસદ બંધુઓ/બહેનો,

આ સભાના સભ્યોની સામાન્ય સભાની બેઠક નીચેના કાર્યો માટે સં. ૨૦૪૩ના ફાગણ શુદ્ધ બીજ તા. ૧-૩-૮૭ રવિવારના રોજ સવારના ૧૦-૩૦ કલાકે શ્રી આત્માનંદ ભુવનમાં શેઠશ્રી લોગીલાલભાઈ લેકચર હોલમાં મળશે તા આપ અવશ્ય પધારવા તસ્દી લેશો.

કાર્યો :—

- (૧) તા. ૩૦-૩-૮૬ના રોજ મળેલી સામાન્ય સભાની બેઠકની કાર્યવાહીની શુદ્ધ નોંધ મંજૂર કરવા.
- (૨) સંવત ૨૦૪૨ની સાલના આવક ખર્ચના હિસાબ તથા સરવૈયા મંજૂર કરવા. આ હિસાબ તથા સરવૈયા વ્યવસ્થાપક સમિતિએ મંજૂર કરવા માટે લલામણુ કરેલ છે. તે સભ્યોને જોવા માટે સભાનાં ટેબલ ઉપર મૂકેલ છે.
- (૩) સંવત ૨૦૪૩ની સાલના હિસાબ ઓડિટ કરવા માટે ઓડિટરની નિમણૂક કરવા તથા તેનું મહેનતાણું નક્કી કરી મંજૂરી આપવા.
- (૪) પ્રમુખશ્રીની મંજૂરીથી મંત્રી રજુ કરે તે.

તા. ૧૬-૨-૮૭
ભાવનગર.

લી. સેવકો,
હોંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા
પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
માનદ્ મંત્રીઓ

તા. ક. :—આ બેઠક કોરમના અભાવે મુલતવી રહેશે તો તે જ દિવસે બંધારણની કલમ ૧૧ અનુસાર અર્ધા કલાક પછી ફરી મળશે અને વગર કોરમ પણ ઉપરની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવશે.

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

શ્રી મહાવિર જીન અરધના કંદ્રા

તત્ત્વ : શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

વર્ષ : ૮૪]

વિ. સં. ૨૦૪૩ મહા : ફેબ્રુઆરી-૧૯૮૭

[અંક : ૪]

આય ને દોશ

જ્ઞાન એ દોશ પરોવેલ સોય જેવું છે, એમ ઉત્તરધ્યયન સૂત્રમાં કહેલું છે. દોશ પરોવેલ સોય ખોરાતી નથી. તેમ જ્ઞાન હોવાથી સંસારમાં ભૂલું પડતું નથી.

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

આત્મજ્ઞાન

વૈરાગ્યાદિ સફળ તો, જો સહ આત્મજ્ઞાન;
તેમજ આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ તથા નિદાન;
ત્યાગ વિરાગ નિવૃત્તિમાં, ક્ષય ન તેનું જ્ઞાન;
અટકે ત્યાગ વિરાગમાં, તો ભૂલે મિજ જ્ઞાન.

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

મનને નવરૂં ન મેલવું

એક વખત મુનિ મોહનલાલજીએ શ્રીમદ્ને પ્રશ્ન કર્યો, “મન સ્થિર થતું નથી તો શો ઉપાય કરવો?”

શ્રીમદે ઉત્તરમાં જણાવ્યું કે, એક કમ્પન પણ નકામો કાળ કાઢવો નહિ. કેઈ સાઈ પુસ્તક વૈરાગ્યાદિની વૃદ્ધિ થાય તેવું વચનું, વિચારનું, એ કાંઈ ન હોય તો છેવટ ગાળા ગણવી. પણ જો મનને નવરૂં મેલશો તો ક્ષણવારમાં સંચાનાશ વાળી દે તેવું છે. માટે તેને સદ્વિચાર રૂપ ખોરાક આપવો. જેમ દોરમે કાંઈને કાંઈ ખાનાનું બેઈએ, દાણાનો ટોપલો આગળ મૂક્યો હોય તો તે ખાયા કરે છે. તેમ મન દોર જેવું છે. બીજા વિકલ્પ બંધ કરવો માટે સદ્વિચાર રૂપ ખોરાક આપવાની જરૂર છે. મન કહે તેથી ઉલટું વર્તવું. તેને વશ થઈ તણાઈ જવું નહિ. તેને ગમે તેથી આપણે બીજે ચાલવું.

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

લેખી : આત્માનંદજી.

• સાધના સૌથી મહાન

• લે. શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ

કુળને કાંઈ બોતેર વર્ષનું આયુષ્ય એટલે શું? પણ જેના જીવનમાં પળનો પણ પ્રમાદ નથી. એનું એક વર્ષ પણ હજાર વર્ષ જેટલું મહત્વનું છે. ભગવાન મહાવીરના નિર્વાણ સમયની મહિતી મળતા પાવાપુરીમાં ઘરઘરમાં શોકની છાયા ફરી વળી. બાર-બાર વર્ષના મૌન પછી હમણાજ એ ઉદ્ધારક વાણી વરસી હતી. ખસો-પાંચસો નહિ, સો-બસો નહિ, પોણાસોય નહીં, માત્ર બોતેર વર્ષો થયા ને ભગવાન મુક્તિ આડે રહેલું દેહનું બંધન છોડવાની વાતો કરે છે! ગમે તેટલી મધુર ચાંદની હોય, રાત તે તો રાત જ કહેવાયને?

ભક્તજનો ભગવાનની આસપાસ વીંટળાઈને બેઠા હતા. ઋષિમુનિઓ મધુર શબ્દ વગાડતા હતા. દેવોના સ્વામી ઇન્દ્ર મૃત્યુ ઉત્સવની મંગલ રચના કરતા હતા. પણ ભગવાનની અત્રૌકિક દેહછળી અને પવિત્ર વાણી પ્રત્યક્ષ નહીં મળે, બેનો શોક તો દેવ કે માનવ સહુના હૃદયમાં ખળભળી રહ્યો હતો. ઇન્દ્રરાજનેય થયું કે ભગવાન પોતાની નિર્વાણ ઘડી થોડો સમય પાછી ઠેલે, તો પછી વળી આગળ ઉપર બેઠે લેવાશે. અણી ચૂક્યો સો વરસ જીવે. વીતેલી ઘડી ફરી પાછી આવતાય વિદાય લાગે.

દેવરાજ ઇન્દ્રે ભગવાનને પ્રશ્ન કર્યો. “પ્રભુ, આપના ગર્ભ, જન્મ, દીક્ષા અને કેવળજ્ઞાન હસ્તોત્તરા નક્ષત્રમાં થયાં હતાં. જ્યારે અત્યારે તો નક્ષત્રમાં ભસ્મગ્રહ સંક્રાન્ત થાય છે.

ભગવાન મહાવીરે હકારમાં માથું હલાવ્યું.

ઇન્દ્રરાજે ઘાત આગળ ચલાવી. “પ્રભુ! આ નક્ષત્ર અશુભ લાવિને કાંડેટ કરનાર છે, માટે આપ આપની નિર્વાણ ઘડી થોડી વાર લંબાવી છે તો? સમર્થ, સર્વજ્ઞ અને સર્વશક્તિમાન આપને માટે તો આ સાવ આસાન છે.”

મહાવીર ઇન્દ્રના મોહને પારખી ગયા. એમણે કહ્યું, “ઇન્દ્રરાજ! મારા દેહ પ્રત્યેનો તમારો મોહ તમને આવું બોલાવી રહ્યો છે. જન્મનું કારણ, દેહનું કાર્ય અને જીવનનો હેતુ પૂરાં થયાં છે. હવે આયુષ્યની એક ક્ષણ તો શું, ક્ષણની એક ક્ષણ પણ બોળરૂપ બને છે.”

કેટલાક અંદર અંદર મનમાં ગાંઠ વાળીને બેઠા હતા કે ભગવાન ગમે તે કહે, પણ હમણા નિર્વાણ નહીં સ્વીકારે, મહાવીરના પરમ શિષ્ય મહર્ષિ ગૌતમ ધર્મબોધ આપવા બીજે સ્થળે ગયા હતા. પોતાના પરમ શિષ્યની ગેરહાજરીમાં તે ભગવાન કંઈ વિદાય લેતા હશે? પરંતુ પ્રભુતો સૂક્ષ્મ કાયયોગ રૂપીને નિર્વાણ પામ્યા.

ભગવાનના નિર્વાણના સમાચાર મળતાં જ જ્ઞાની ગૌતમ અનરાધાર રડી રહ્યા, બલભલા કંઠણ હૃદયના પીગળી જાય એવો એમનો વિલાપ હતો. અજ્ઞાનીને સમજાવવો આસાન પણ આ તો મહાજ્ઞાનીનો શોક! ઇન્દ્રરાજ પણ તેમને શાન્ત કેમ પાડવા તે અંગે મુંઝાઈ ગયા.

એવામાં જ્ઞાની ગૌતમના મુખપર રુદનને બદલે હાસ્ય પ્રગટ્યું. વિષાદને સ્થાને આનંદ છવાઈ ગયો. ઇન્દ્રથી આ પરિવર્તન પરખાયું નહિ જ્ઞાની ગૌતમ બોલ્યા.

“ઓહ! ભગવાને મને જીવનથી જે જ્ઞાન આપ્યું એથી વિશેષ એમના નિર્વાણથી આપ્યું. મને ઘણીવાર કહેતા કે નિરાલંબ બન, આલંબન માત્ર છોડી દે. આંતર દુનિયા તરફ જ. ત્યાં ન કોઈ શુરુ છે ન કોઈ શિષ્ય. પણ એ વેળા ભગવાનના દેહ પર માફ મમત્વ હતું. આત્મિક પૂજને બદલે દેહ પૂજ આદિ હતી. આથી જ નિર્વાણ વેળાએ મને અળગો રાખીને ભગવાને સમજાવ્યું. કે ગૌતમ, જ્નેહ કરતાં સાધના ઘણી ચડીયાતી છે.”

‘મોતીની ખેતી’માંથી સાભાર.

● નવધા ભક્તિનું સ્વરૂપ

● ચિંતક પૂ. આ. શ્રી કુંદકુંદસૂરીશ્વરજી મ. સા.

પરમ તારક શ્રી તીર્થંકર પરમાત્માની ભક્તિ એ મુક્તિરૂપી મહેલમાં લઈ જનારી અદ્ભુત નિસરણી છે. તે નિસરણીને મનોહર નવ મુખ્ય પગથિયાં છે. ક્રમશઃ તે પગથિયે આગળ વધતો ભક્તાત્મા મુક્તિરૂપી મહેલમાં દાખલ થઈને અખંડ અવ્યાખ્યા સુખનો સ્વામી બની શકે છે.

ભક્ત તેને કહેવાય જેને ભક્તિ સિવાય ચેત્ત પડે નહિ.

તે ભક્તિ મુખ્યત્વે નવ પ્રકારની છે તેને નવધા ભક્તિ પણ કહે છે.

તે નવ પ્રકાર નીચે પ્રમાણે છે.

(૧) શ્રવણ (૨) કીર્તન (૩) ચિંતન (૪) વંદન (૫) સેવા પૂજા (૬) ધ્યાન (૭) લઘુતા (૮) સમતા અને (૯) એકતા.

સંસારની જેલમાંથી મુક્ત થઈને મુક્તિરૂપી મહેલમાં જવાને ઉત્સુક જિન ભક્તને વાતે વાતે શ્રી જિનરાજનું નામ સાંભળવું ગમે. શ્રી જિનરાજનું નામ જેમાં ન આવતું હોય, તેવી વાતો તેને રેતી ફાકવા જેવી નીરસ લાગે તેને તેમાં જરા પણ રસ ન પડે. અને જે વાતમાં શ્રી જિનરાજનું નામ આવે, તે સાંભળતાં તેના કાન સરવા થઈ જાય, તે આખો ટકાર થઈ જાય. તેની સમગ્રતા તેમાં જોડાઈ જાય. એટલે તેને એવી કથા વાર્તાઓ અને લખાણ ખરેખર ગમે. જેમાં શ્રી જિનરાજનું નામ વારંવાર આવતું હોય

આ છે શ્રવણ નામની ભક્તિનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ : શ્રવણ ભક્તિમાંથી કીર્તન ભક્તિ પ્રગટે.

કીર્તન-ભક્તિ એટલે શ્રી વીતરાગ સર્વજ્ઞ અરિહંત પરમાત્માના ગુણોનું કીર્તન કરવું. તેમના અચિંત્ય ઉપકારક સ્વરૂપના સ્તવનો ગાવાં, અને તે પણ એવા અપૂર્વ ભાવથી કે જાતે તેમાં ભીંજી જાય અને સાંભળનારને પણ ભીંજવી દે. જ્યાં-જ્યાં જ્યારે જ્યારે સાઈ કંઈ પણ દેખાય, ત્યાં ત્યાં, ત્યારે ત્યારે તેને શ્રી અરિહંત દેખાય. તેમની અસીમ કરુણાતાં દર્શન થાય.

આવો જિનભક્ત એકાંત હોય ત્યારે બીજું કંઈ ન વિચારતાં શ્રી અરિહંત પરમાત્માનું ચિંતન કરે, તેમના ત્રિભુવનોપકારક ગુણોનું ચિંતન કરે.

આવા ચિંતનથી ચિંતારૂપી આગ શમે છે. અને ચિત્ત નિર્મળ બને છે. પાપ-વાસનાઓના ક્ષય થાય છે અને ચિત્ત અરિહંત ભાવમાં એકાકાર થાય છે.

ચિત્ત જેવા પદાર્થના સંસર્ગમાં આવે છે તેવો આકાર તે ધારણ કરે છે, એ નિયમ મુજબ શ્રી અરિહંતના ગુણોનું ચિંતન કરવાથી ચિત્ત અરિહંતાકારે પરિણમે છે. અને ભવવર્ધક દુષ્ટ વાસનાઓથી મુક્ત થાય છે. સતતનું ચિંતન એ એવો ખોરાક છે કે જે ભાવદેહની પુષ્ટિ કરે છે અને આત્માને સ્વભાવસ્થ બનાવે છે.

ચિંતન પછી વંદન નામનો ભક્તિ ગુણ આવે છે

વંદન કોને ?

તો કે વ્રણ જગતના નાથ શ્રી અરિહંત પરમાત્માની મુર્તિને.

અપૂર્વ ઉદ્ધાસ અને આડંબર પૂર્વક દહેરા-

સરમાં જઈને દેવાધિદેવની પ્રતિમાને વિધિપૂર્વક બે હાથ જોડી નમન કરવા તેને વંદન કહે છે.

દેવાધિદેવના દર્શનનો અવસર એ જીવનનો ધન્ય અવસર છે. એટલે “આડંબર શું દહેરે જઈએ” એમ કહેવામાં આવ્યું છે. હૃદયગત ભક્તિને વ્યક્ત કરવાના તે પણ એક પ્રકાર છે.

વંદન પછી સેવા પૂજા !

જે સેવે છે જિનચરણને તેને ધન્ય છે. જે પૂજે છે જિન પ્રતિમાને તેને પણ ધન્ય છે.

સ્વાર્થની સેવા-પૂજા તો આ જીવ અનાદિ કાળથી કરતો આવ્યો છે. અપાર પુણ્યોદયે શ્રી જિનશાસન મળ્યા પછી કરવા જેવું કામ શ્રી જિનની સેવા-પૂજાનું છે. જે કરતાં ઇન્દ્ર પણ અર્ધો અર્ધો થઈ જાય છે. એટલે તો પાંચ રૂપ ધારણ કરીને શ્રી જિનની ભક્તિનો પ્રધાનો લહાવો તે પોતે લે છે.

સાચો જિનભક્ત નીતિની કમાઈમાં શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ દ્રવ્યોથી શ્રી જિન પ્રતિમાની પૂજા કરે છે. કેસર, સુખડ, પુષ્પ વગેરેથી પૂજા કરતી વખતે તેના હૈયામાં હર્ષનો મહેરામણ ઉમટે છે, શ્રી જિન પ્રતિમાના, નવ અંગે પૂજા કરતાં કરતાં તે જિનમાં ખોવાઈ જાય છે. તેનો ખર્ચ થાય ઉતરી જાય છે. તેના પત્તમાં શ્રી જિનરાજ પ્રતિષ્ઠિત થઈ જાય છે.

અષ્ટ પ્રકારી જિન પૂજા એ અષ્ટ કર્મોનો નાશ કરનારી સિદ્ધ ઔષધિ છે.

સેવા-પૂજા વડે કૃષ્ણ તથા પવિત્ર બનેલા જિનભક્તના પ્રાણોમાં ધ્યાનની લાચકાત આવે છે

એટલે વિધિ-બહુમાન પૂર્વક ખમાસણાં દઈ તે ચૈત્યવંદન શરૂ કરે. જંકિચિમાંથી નમુન્યુણ-માં દાખલ થાય એટલે જાણે શ્રી અરિહંતના ઘરમાં દાખલ થયો એવું તેને સંવેદન થાય અને તે પછી અન્નસ્થ વગેરેના પ્રાઠ પૂર્વક લોગસ્સના કાઉસગમાં અથવા શ્રી નવકાર મંત્રથી પ્રભુનું શુદ્ધ ક્યાન કરે તેમાં એકાગ્રતા, સ્થિરતા, અસ્ખલિત ઉપયોગ રાખે તે ધ્યાન.

સાચા જિનભક્તમાં જીવંત લઘુતા ગુણ આવે. જેમ તેનું ધ્યાન શ્રી જિનરાજના ગુણોમાં રહે, તેમ પોતાના દોષો તરફ પણ રહે. પોતાનો પ્રત્યેક દોષ તેને ખટકે. માટે પરમ ગુણ પ્રકર્ષવાત પરમાત્મા તેને અતિશય ખ્યારા લાગે.

સ્વ દોષની નિંદા-ગહી કરતો જિન ભક્ત કમશઃ સમતા સાગર આત્મારૂપે પોતાને જોવા-જાણવાની તત્વદષ્ટિ પામે. એટલે પરમાત્મા તેને માટે રની વસ્તુ ન રહે પણ નિજ આત્મામાં જ વંચાય-દેખાય-અનુભવાય.

અને આ સમતાભાવ જેમ જેમ ઘટ્ટ થતો જાય, તેમ તેમ ભક્ત-ભગવાન સ્વરૂપ બની જાય તેને સાચી એકતા કહે છે.

વિભક્તિને ટાળવાનો ભક્તિ-પદાર્થનો મૂળ ધર્મ અહીં પૂર્ણ પણે સાકાર બને છે. એટલે ભક્તિ, ભક્તને ભગવાન બનાવે છે. કમશઃ

ન્યાય વિશારદ ન્યાયાચાર્ય મહા મહોપાધ્યાય

શ્રી યશોવિજયજી મ. સા.

સં. શ્રી રાયચંદ મગનલાલ શાહ

(પૂ. ઉપાધ્યાયશ્રીનું ત્રિશતાબ્દી વર્ષ છે ત્યારે આ લેખ વાંચકોને ઘણી માહિતી પૂરી પાડશે.)

લે. કપ્રિય પત્ર મધ્યાંતરમાં તા. ૬-૧-૮૭ મંગળવારે શ્રી નગીનદાસ વાવડીકરે પૂજ્ય મહારાજશ્રીનું ત્રિશતાબ્દી વર્ષ ઉજવવા અને એમની સ્મૃતિને તાજી કરવા સુંદર વિવેચન કર્યું તે વાંચીને એમને તથા આવી સેવા કરવા બદલ મધ્યાંતર પત્રના તંત્રીને પણ ધન્યવાદ !!

ઉશ્રી યશોવિજયજી એક મહા વિદ્વાન હતા, એમનું સાહિત્ય એટલા વિપુલ પ્રમાણમાં છે કે એના એક એક પુસ્તક તો શું પણ એક એક કાવ્ય ઉપર પી એચ.ડી.ની ડીગ્રી મેળવી શકાય એવા વિશિષ્ટ પ્રકારના તત્ત્વજ્ઞાનથી ભરપૂર છે. તેઓ જૈન સાધુ હોવાથી જૈનધર્મની મહત્તા વિશેષ દેખાય તેમ છતાં જો ઊંડાણથી તપાસવામાં આવે તો વિશ્વના સર્વ જીવોના હિત અને કલ્યાણની વિશાળ દૃષ્ટિથી સત્ય અને ન્યાય સંગત, બુદ્ધિમાનોની બુદ્ધિમાં સરળતાથી ઉતરી જાય એવું પુરાવા સાથે વાચક વર્ગ પ્રત્યેના પૂરા બહાલ અને પ્રેમથી હૈ ! વત્સ !! જેવા સંશોધન પૂર્વક લખાએલું છે. પરમ સંશોધક વિદ્વાન મુનિરાજ પ.પૂ. પુણ્યવિજયજી લખે છે કે પૂજ્ય-શ્રીના જીવનને સ્પર્શતી અને એમના સાહિત્યની વિવિધ ખુબીઓ અનેક વિદ્વાનોએ વિવિધ દૃષ્ટિએ આલેખેલી છે. પૂજ્ય મહોપાધ્યાયશ્રીનું જીવન સાગર જેવું ગંભીર અને પ્રેરણાદાયી જીવન સાધનાના મહા તરંગોથી ઉભરાતું અને છલકાતું હતું.

પૂજ્ય મહોપાધ્યાયશ્રીનો જન્મ કયા વર્ષમાં થયો હતો ? એનો ઉલ્લેખ આપણને બરાબર મળતો નથી. પણ શ્રી કાંતવિજયજી કૃત “સુજસવેલી ભાસ”માં તેમનો જન્મ કનોડા ગામમાં થયો હતો. માતાનું નામ સોભાબહે અને પિતાનું નામ નારાયણ શેઠ હતું. તેમનું પોતાનું નામ જસવંત હતું. અનેમોટા ભાઈનું નામ પદમસિંહ હતું. પંડિત શ્રી નયવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી બન્નેય ભાઈઓએ એકી સાથે પાટણમાં દીક્ષા લીધી પછી તેઓશ્રીએ એમના ગુરુ, પિતામહ ગુરુ અને પ્રપિતામહ ગુરુ પાસે અભ્યાસ કર્યો હતો. પ્રાચીન હસ્ત લિખિત ગ્રંથોની પુષ્પિકાઓમાં “તાર્કિક-શાષ્ટિક-સૈદ્ધાન્તિક-શિરોમણિસમાન સુવિહિત પરંપરા પ્રધાન મહોપાધ્યાય શ્રીકલ્યાણવિજયજી ગણિ” આદિ વિશેષણો એમના ગુરુના જેવા મળે છે. એટલે સંભવતઃ અમુક અભ્યાસ તેમણે પોતાના ગુરુ પ્રગુરુ આદિના સાન્નિધ્યમાં જ કર્યો હશે અને એ રીતે ઉપાધ્યાયજી સંસ્કૃત પ્રાકૃત વ્યાકરણ સાહિત્ય તર્કશાસ્ત્ર સૈદ્ધાન્તિક આદિ વિષયમાં ઠીક ઠીક આગળ વધ્યા હશે અને પારંગત થયા હશે. પરંતુ દાર્શનિક અને નવ્ય ન્યાયનું વિશિષ્ટ જ્ઞાન તો તેમણે અનારસમાં ભદ્રાચાર્યના સાન્નિધ્યમાં જ મેળવ્યું હતું એ નિર્વિવાદ હકીકત છે. પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી પુણ્ય-વિજયજી મ. સા. જણાવે છે કે પૂ. ઉપાધ્યાયજીનું પાંડિત્ય માત્ર ગ્રંથોના અધ્યયન કે વાચન

સુધીજ મર્યાદિત ન હતું. તેમનું પાંડિત્ય ઘણું ઊંડું અને વ્યાપક હતું, એ આપણે તેમણે રચેલા અંથરાશી ઉપરથી સમજી શકીએ છીએ. સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, ગુજરાતી આદિ અનેક ભાષાઓ, છંદ-અલંકાર-કાવ્ય આદિ સાહિત્ય અંથો, જૈન આગમો, કર્મવાદ અને જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના પ્રાણ-રૂપ અને જ્ઞાન્તવાદ ઉપર તેઓશ્રીનું વિશ્વતોમુખી અધિપત્ય હતું. પ્રાચીન અને અર્વાચીન બન્નેય ન્યાય-પ્રણાલિકાઓને તેમણે એક સરખી રીતે પચાવી હતી. પોતાના જીવનમાં તેઓ સર્વ દેશીય વિશાળ અંથરાશીનું અવગાહન અને પાન કરી ગયા હતા. તેઓશ્રી સમર્થ તત્ત્વચિંતક અને પ્રૌઢ અંથકાર હતા. જૈન સંપ્રદાયમાં રહેલી ખામીઓની તલસ્પર્શી સમીક્ષા કરનાર પણ હતા. એજ કારણસર તેમના યુગમાં તેઓ કેઇ કેઇ સાધુ યતિ કે ગૃહસ્થને કડવા લગતા હશે. અને તેથી તેમની તથા તેમના અંથરાશીની અક્ષમ્ય ઉપેક્ષા કે અવજ્ઞા થઇ હતી. તેમ છતાં તેમના પાંડિત્યને છાજે તેવી નિષ્ચિતા અને ધીરતા તેમનામાં સદાય એકધારી રીતે ટકી રહ્યાં હતાં.

આપણને જાણીને આશ્ચર્ય અને દુઃખ થાય એવી બાબત છે કે તેઓશ્રીના અનેકાનેક અંથો લગભગ બીજી નકલ થયા વગરજ રહી ગયા છે. જૈન શ્રીસંઘના સોભાગ્યની એ ખરબર ખામી છે.

પૂ. ઉપાધ્યાયશ્રીએ પોતાના જીવનમાં વિશાળ અંથરાશીનું નિર્માણ કર્યું હતું. અનેક વિષયોને સ્પર્શતો તેમનો એ અંથરાશી છે. તેઓશ્રી પ્રાચીન-અર્વાચીન બન્નેય ન્યાય પ્રણાલીઓમાં પારંગત હોવા છતાં તેમણે પોતાના અંથોમાં નવ્ય ન્યાયની સરણિનેજ અપનાવી છે. ગમે તેવો નાનો કે મોટો, દાર્શનિક કે આગમિક, કર્મવાદ વિષયક કે અનેકાન્તવાદ વિષયક, સ્તુતિ કે સ્તોત્ર આદિ ગમે તે વિષયનો અંથ હોય, તેમાં ઉપાધ્યાયજીનું નૈવાયિકપણું ઝળકયા સિવાય ક્યારેય રહ્યું નથી. એકના એક વિષયને તેઓ

ગમે તેટલી વાર ચર્ચે તોયણ તેમાં નવીનતાજ જોવામાં આવે. એ ઉપાધ્યાયજીના ચિંતન અને પ્રતિપાદનની મહત્તા અને વિશેષતા છે.

પૂ. ઉપાધ્યાયજીએ એમનાં જીવનમાં કેટલા અંથો રચ્યા હતા? તેની નિશ્ચિત સંખ્યા કયાંય નોંધાઈ નથી. તેમ છતાં તેમણે પોતે પોતાના અંથોમાં જાતે જ જે જે અંથોના નામોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે તે દ્વારા જાણવા મળે છે કે આજે આપણે તેમના સંખ્યાબંધ અંથોના દર્શનથીજ નહિ, નામ શ્રવણથી પણ વચિત છીએ, જેમ જેમ તેમના અલભ્ય અંથોની પ્રાપ્તિ થતી જાય છે તેમ તેમ તેમના નવા નવા અલભ્ય અંથોનાં નામો મળતાંજ જાય છે. સને ૧૯૫૭માં યશો-ભારતી પ્રકાશન સંસ્થામાં વરોદરા તરફથી શ્રી નાગકુમાર મકાની તથા પાંડિતશ્રી લાલચંદ-ભાઈએ પ્રકાશિત કરેલ મહોપાધ્યાય શ્રી યશો-ચિન્મયજી સ્મૃતિઅથ પ્રગટ કર્યો તેના છેલ્લા થોડા વરસોમાં અણધારી રીતે તેમના અપ્રાપ્ય જે અંથો પ્રાપ્ત થયા તે દ્વારા અલભ્ય અંથોનાં નામો જાણવામાં પણ આવ્યા છે. એટલે આપણે નિરંતર અપ્રમત્ત રહી આપણા સ્થાન-સ્થાનના નાના-મોટા અંથ ભંડારોમાં તેઓશ્રીના અલભ્ય અંથોને કાળજી પૂર્વક શોધવા-તપાસવાજ રહે છે. જે ઝીણવટ પૂર્વક આપણા પ્રાચીન જ્ઞાન ભંડારોને તપાસશું, તો આશા છે કે હજુ પણ આપણે તેમના અજોડ અંથો મેળવી શકીશું.

છેલ્લાં વર્ષોમાં જ્ઞાન ભંડારના બંધન ભર્યા અવલોકનને પરિણામે પ્રતાપે નાંચે મુજબના સત્તર અંથો મેળવી શકવાને ભાગ્યશાળી થયા છીએ.

૧. અસ્પૃશ્યહતિવાદ અપૂર્ણની પૂર્ણતા
૨. આત્મખ્યાતિ. ૩. આર્ષભીય ચારત મહાકાવ્ય અપૂર્ણ. ૪. કાવ્ય પ્રકાશ ટીકા ખંડિત. ૫. રૂપ દર્શીત વિશદીકરણ અપૂર્ણની પૂર્ણતા. ૬.

(અનુસંધાન પેજ ૫૬ ઉપર)

• નિર્જરા

• રતિલાલ માણેકચંદ શાહ-નડીયાદ

સદ્ગુરુ ઉપદેશ આપતા શિષ્યને કહે છે કે, હે ભાઈ! આ સત્ત્વ વિશ્વમાં પ્રત્યેક આત્મા સત્તાએ સ્વતંત્ર છે અને પ્રત્યેક આત્માના મૂળ ગુણો સરળા છે. આ જગતમાં એકજ આત્મા નથી પરંતુ વ્યવહારથી અનંત આત્મા છે. અને દરેક અલગ અલગ છે. તેઓ અનંત ગુણોથી પરિપૂર્ણ છે. આત્મા પોતેજ પરમાત્મા બની શકે છે. કદી પણ એક પદાર્થ બીજા પદાર્થમાં ભળી બંધ નહિ ક્ષેત્રથી સાથે હોય પણ સત્તાથી અલગ છે ક્ષેત્રથી તો લોકમાં એકજ જગ્યાએ જ દ્રવ્યો ભેગા છે. સમગ્ર લોકમાં એવું કેઈ સ્થાન નથી જ્યાં જ એ દ્રવ્યો રહેલા ન હોય. પણ આ જ એ દ્રવ્યો સ્વતંત્ર છે. આકાશ પ્રદેશના ક્ષેત્ર પર જ્યાં આત્મા રહેલ છે, ત્યાં કર્મ રહેલા છે. પરંતુ આત્મા અને કર્મ એક થઈ ગયેલા નથી.

જીવ પુદ્ગલમાં ભળી જતો નથી. તેમજ પુદ્ગલ આત્મા રૂપ થઈ જતું નથી. સિદ્ધ દશામાં પણ પ્રત્યેક આત્માની સત્તા બુદ્ધી બુદ્ધી છે. આમ સ્વતંત્ર સ્વતંત્ર દશાને સ્વીકાર કયા સિવાય આત્માની સાચી ઓળખાણ થઈ શકે નહિ. જેનું સંસારના તાપનો ઉકળાટ લાગ્યો હોય. આધિ વ્યાધિ અને ઉપાધિનો અને જન્મ મરણના ભય કર હુ. ખોથી જે ઢાંઝ્યો હોય. જેને આત્મશાંતિની તીવ્ર ઝંખના હોય તે સંત પુરુષના શરણે જઈ સાચો ઓધ સાંભળે છે. આત્માની ઓળખ માટે સદ્ગુરુના શરણે બંધ, તેમની પાસેથી સત્ય સમજીને અંતરમાં ઉતારો અને તેનો સ્વ અનુભવ કરો. તો અનાદિનો ઉકળાટ શમે અને આત્માનું અવિનાશી સુખ અવિષ્કાર પામે. જેને સત્ત્વે નકાર છે તે

આત્માને કેવી રીતે ઓળખી શકે?

જડથી અને રાગ દેવથી અલગ આત્મ સ્વ-ભાવની શ્રદ્ધા અને જ્ઞાનરૂપી ક્રિયાથી ધર્મ થાય છે. ચૈતન્યમૂર્તિ આત્મા અમૃત સુખથી છલોછલ છે. માઈ સુખ-શાંતિ કેઈ પણ અન્ય પદાર્થમાં નથી, કેઈ વિષયોમાં નથી, હું પોતેજ સુખમય છું એવું સ્વ આત્માનું સમ્યક્જ્ઞાન કરવું તે ધર્મ છે. પોતાના સ્વરૂપના ટકી જવું તેજ સાચું સુખ છે.

આપણે જૈન ધર્મી કુટુંબમાં જન્મ્યા માટે જૈન નથી. પરંતુ જૈન તેને કહેવાય “ જે જીતે તે જૈન ” જીતવાનું શું? રાગ દ્રેષ, મોહાદિને જીતે તે આત્મા જૈન છે. “ એયં સે આયા એયં સે નાયા એયં સે વિનાયા ” (નંદીસૂત્ર) એજ આત્મા છે, એજ જ્ઞાન છે, એજ વિજ્ઞાન છે.

વિશ્વમાં જેટલી પર વસ્તુ છે તેમાં રાગ છે; તે રાગ છૂટી જતાં સાચી શ્રદ્ધા થાય છે. તેવી સાચી શ્રદ્ધા થતાં જે કર્મ ઉદયમાં આવતાં પહેલાં ખરી બંધ છે, તેને અવિપાક નિર્જરા કહેવામાં આવે છે આત્માની ભાવના સહિત તેવો સકામનો અર્થ થાય છે. હું જ્ઞાનાનંદ સ્વરૂપ છું. રાગ કરવો કે પર વસ્તુને પોતાની માનવી તે મારા સ્વભાવમાં નથી. એવા જ્ઞાનીને ચાર પ્રકારની (૧) સકામ, (૨) અકામ, (૩) સવિપાક (૪) અવિપાક નિર્જરા થાય છે, પોતાના સ્વરૂપના ભાનમાં ટક્યા તે સકામ નિર્જરા છે. કર્મ પાક્યા વિના ખર્ચા તે અવિપાક નિર્જરા છે, ઉદયમાં આવીને ખરી ગયા તે સવિપાક છે, કપાયની મંદતા છે તે અકામ નિર્જરા છે, સકામ અને અવિપાક નિર્જરા જ્ઞાનીનેજ હોય છે. તે ઉપરાંત

અકામ અને સવિપાક પણ હોય છે, કર્મનો ઉદય આવીતે નિર્જરી ગયો તે સવિપાક નિર્જરા, કષાયની મંદતા હોય તો અકામ નિર્જરા હોય છે. જ્ઞાની નિર્જરા કરતા કરતા વીતરાગ માર્ગે ચડી જાય તો મોક્ષ થઈ જાય અને બાકી રહી જાય તો દેવલોકમાં જાય.

સમ્યગ્દર્શન હોય તો સકામ નિર્જરા થાય, સમ્યગ્દર્શન વિના ધર્મ સંભવે નહિ અને સકામ નિર્જરા પણ થાય નહિ, અકામ નિર્જરા એટલે તીવ્ર-ક્રોધાદિ નિર્જરી ગયા અને મંદ કષાય થયા તેથી અકામ નિર્જરા થાય છે. સ્વરૂપની શુદ્ધિની વૃદ્ધિ થવી અને રાગનો અભાવ થવો તે ભાવ નિર્જરા છે. ભાવ નિર્જરાનો બીજો અર્થ સકામ નિર્જરા છે. ભાવ નિર્જરા વળતે કર્મનું

ખરી જવું તે દ્રવ્ય નિર્જરા છે. હું જ્ઞાનાનંદ છું તેમ શુદ્ધિની વૃદ્ધિ થવી તે ભાવ નિર્જરા છે. સ્વરૂપના ભાવ પૂર્વક અકષાય પરિણામ થાય તે ભાવ નિર્જરા છે, હું શુદ્ધ ચિદાનંદ છું. એવી દૃષ્ટિ કરીને જગતમાં સાક્ષી બનીને રહેજો. જેટલે અંશે શુદ્ધિ છે. તેના નિમિત્તે કર્મ ખરે છે. કર્મ ખરો તે દ્રવ્ય નિર્જરા વર્તમાન વર્તતી પોતાની દશામાં શુદ્ધિ થવી તે સકામ નિર્જરા છે, તે આમાનો ધર્મ છે. તે ધર્મને આરાધતા આરાધતા પૂર્ણ વીતરાગ પંથે જવાય છે. ભગવાન મહાવીર ગૌતમને કહે છે કે, હે ગૌતમ! સરાગ સંયમ અને તપનું કૃણ દેવલોક છે. વીતરાગ સંયમ અને તપનું કૃણ મોક્ષ છે.

(અનુસંધાન પેજ ૫૪નું આલુ)

પ્રમેયમાલા અપૂર્ણ. ૭. વાદમાલા. ૮. વાદમાલા અપૂર્ણ. ૯. વિજયપ્રભસૂરિ ક્ષામણુક વિસ્રપ્તિ પત્ર ૧૦ વિષમતાવાદ. ૧૧. વૈરાગ્ય રતિ કિંચિદ્ પૂર્ણ. ૧૨. સ્યાદ્રાદ રહસ્ય. (લઘુ). ૧૩. સ્યાદ્રાદ રહસ્ય (મધ્યમ) અપૂર્ણ. ૧૪. સ્યાદ્રાદ રહસ્ય (મૃદ્ધ) અપૂર્ણ. ૧૫. સિદ્ધાંત મંજરી

શબ્દખંડ ટીકા અપૂર્ણ. ૧૬. યોગજિન્દુ અવચૂરિ. ૧૭. યોગદૃષ્ટિ સમુચ્ચય અવચૂરિ અપૂર્ણ. આ સત્તર ગ્રંથો પૈકી નવગ્રંથો અધૂરાજ મળ્યા છે. બે ગ્રંથો કે જે પહેલાં અપૂર્ણ મળ્યા હતા તે પૂર્ણ થયા છે અને બાકીના છ ગ્રંથો નવા સંપૂર્ણ મળ્યા છે.

(કેમશી:)

જીવન એવું જીવીએ કે :

આપણે જીવન એવું જીવીએ કે આપણને જોતાં સમાજનું હૈયું હરખાઇ જાય.

આપણે જીવન એવું જીવીએ કે આપણે જ્યાંથી પસાર થતાં હોઈએ ત્યાં આપણી સેવા-સુવાસનો મધમઘાટ છવાઈ જાય.

જીવતાં જી તો આપણા જીવનને તપાસતાં જઈએ કે, આપણા દ્વારા કોઈક દુઃખીનાં દુઃખ હળવાં થયાં ખરાં? કોઈક હતાશના હૈયામાં હિંમત આવી ખરી? કોઈક ડરપોકના જીવનમાં નિર્ભયતા પ્રસરી ખરી? કોઈક અચ્છડના જીવનના વ્યવસ્થા જન્મી ખરી? કોઈક અનૈતિકના જીવનમાં નીતિમય જીવનની સ્વચ્છતા આવી ખરી?

આપણું જો આવું જીવન હોય તો આપણું જીવનું સાર્થક ગણાય.

જો આવું જીવન ન હોય તો આપણે જ સાવધ થઈને રૂડા જીવન મારેનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ.

કહો આપણે કેવું જીવન જીવીએ છીએ.

— પૂ. સ્વામી સચ્ચિદાનંદજી

• જીવદયાની એક વિશ્વ ઘટના

• રમણલાલ ચી. શાહ

કુનિયામાં શાકાહારી પ્રજા ઘણી જ ઓછી છે. તેમાંનો મોટો ભાગ ભારતમાં છે. ભારતમાં શાકાહારીઓમાં જૈનો અને હિન્દુઓ મુખ્યત્વે છે. જેઓ શાકાહારી છે તેઓના દિલમાં દયાનો ભાવ, માનવ ઉપરાંત પશુ-પક્ષીઓ પ્રત્યે પણ રહેલો છે. જૈનોમાં તો સૂક્ષ્મ જીવો પ્રત્યે પણ અહિંસાની ભાવના રહેલી છે.

ગાય, બળદ, બકરાં, ઘેટાં, કૂતરાં વગેરેના એકાગ્ર મૃત્યુનો પ્રશ્ન જ્યારે ઉદ્ભવ છે ત્યારે તે જીવોને બચાવવા જૈનો અને હિન્દુઓ દોડી બચ છે. ઉત્તર ગુજરાત, સૌરાષ્ટ્ર, કચ્છ વગેરે પ્રદેશમાં હાલ દુકાળ જેવી સ્થિતિને કારણે ગાય, બળદ વગેરે હજારો દ્વારોને મરતાં બચાવી લેવાનો પ્રશ્ન ઘણો ગંભીર બની ગયો છે. અન્ય પ્રદેશોમાંથી ઘાસ વગેરે લાવી, જીવોને બચાવવાનું કાર્ય ગયે વર્ષે ઘણી સારી રીતે થયું હતું. આ વર્ષે એથી પણ મોટું કાર્ય કરવાની જરૂર જાણી થઈ છે. સદ્ભાગ્યે કાર્યકર્તાઓની બહુ ખોટ નથી. જરૂર છે મોટા પાયા પર અર્થ-સિંચનની. પ્રત્યેક પ્રદેશમાં લાખો રૂપિયાની જરૂર પડશે. જીવદયાની ભાવનાવાળી પ્રત્યેક વ્યક્તિનું યથાશક્તિ દાન આપવું એ પરમ કર્તવ્ય બની રહે છે,

આજની દેઢસો વર્ષ પૂર્વે એટલે કે ઈ.સ. ૧૮૩૨માં મુંબઈમાં બનેલી જીવદયા વિશેની એક ઘટના વર્તમાન સંદર્ભમાં બહુ જ પ્રેરક બને એવી છે.

દેઢસો વર્ષ પહેલાં ભારતમાં રેલગાડી નહોતી કે મોટરગાડી કે સાયકલ પણ નહોતી. જમીન માર્ગે લોકોનો વ્યવહાર પગે ચાલીને અથવા

ગાડાં દ્વારા અને જળ માર્ગે નાની તોફા કે મોટાં સઢવાળાં વહાણોથી થતો.

ઓગણીસમી સદીની શરૂઆતથી મુંબઈ બંદર ઝડપથી વિકાસ પામતું ગયું. તે સમયે આજે જેને કોટ વિસ્તાર કહેવામાં આવે છે તેટલા વિસ્તારવાળા ટાપુ ઉપર અંગ્રેજોએ પોતાના સંરક્ષણ માટે કિલ્લો અને વિશાળ કોટ બાંધ્યો હતો. ત્યારે કોલાબાનો ટાપુ જુદો હતો અને તેના ઉપર ખાસ કંઈ વસવાટ નહોતો. કોટનો વિસ્તાર પાલવાથી ધોળી તલાવ સુધીનો લગભગ હતો. આજનું આઝાદ મેદાન ત્યારે કોટ બહારનું સ્મશાન હતું. બોરાબજાર અને બજારગેટ સ્ટ્રીટ એ મુંબઈની જૂનામાં જૂની શેરીઓ હતી. ભૂતેશ્વર અને પાયધુની એ કોટ બહારની નવી વસાહતો ચાલુ થવા લાગી હતી જે, જે. હોસ્પિટલ અને ગિરગામ પાસે દરિયો હતો. બાકીનું અત્યારનું મુંબઈ જંગલ અને વેરાન જેવું હતું. ત્યારે રેલવે નહોતી, બળદગાડી અને ઘોડાગાડીનો વાહન વ્યવહાર હતો. ગુજરાત, કોંકણમાંથી લોકો દરિયા માર્ગે મુંબઈના બંદરે આવતા.

એ વખતે મુંબઈની નામાંકિત અને અત્યંત શ્રીમંત વ્યક્તિઓમાં શેઠ મોતીચંદ અમીચંદ હતા. તેઓ શેઠ મોતી શાહના નામે પ્રખ્યાત હતા તેમનો વહાણવટાનો વેપાર હતો. એક બાજુ અરબસ્તાન તથા ઝાંઝીબાર સુધી અને બીજી બાજુ ચીન સુધી એમનાં વહાણો જતાં. એમનો વ્યવસાય ધમધોકાર ચાલતો.

અંગ્રેજોનું ત્યારે રાજ્ય ચાલતું હતું. મુંબઈની ત્યારે સાઈઠ હજારની વસતી હતી. એ વખતે શેરીઓમાં કૂતરાઓનો ત્રાસ બહુ વધી ગયો

હતો. એકાદ હડકાયા કૂતરાનો બનાવ બન્યો એટલે અંગ્રેજ અમલદારે હુકમ છોડ્યો કે મુંબઈના બધા જ કૂતરાઓને મારી નાખવામાં આવે. તરત જ કૂતરાઓને મારી નાખવાનું કામ ચાલુ થયું. રોજના અનેક કૂતરાઓની હત્યા થવા લાગી. કોઈ કોઈ ઠેકાણે કૂતરાઓનાં શબ્દો ઢગ બડકાયા, આ દૃશ્ય કંપાવનારું હતું. શેઠ મોતી શાહનો જીવ કકળી ઊઠ્યો. એમણે બીજા અણીઓને વાત કરી. જૈન અને હિન્દુ પ્રજાની લાગણી દુભાઈ હતી એ તો ખરું, પણ પારસીઓનાં દિલ પણ આ હત્યા જોઈને દ્રવી ગયાં. અંગ્રેજ સરકાર સામે તે સમયે લોકોએ મોટું ખંડ પોકાર્યું. આખા મુંબઈએ હડતાલ પાડી. ઠેર ઠેર ભયંકર તોફાનો થયાં. પ્રજાને અંકુશમાં રાખવા માટે પોલીસ પૂરતી ન પડી, એટલે સરકારે લશ્કરને બોલાવ્યું. બંદુકની અણીએ લશ્કરે શહેરને શાંત પાડી દીધું. કેટલાક માર્યા ગયા, કેટલાક ઘવાયા. સેંકડો લોકોની ધરપકડ થઈ. કેટલાંમાં કેસ દાખલ થયા. કેટલાય લોકોને વરસ બે વરસની કેદની સજા થઈ કેટલાક પુરાવાના અભાવે કેટલાંમાં નિર્દોષ ઠર્યાં. પરંતુ કેસ આવ્યો ત્યાં સુધી જામીનના અભાવે ચાર છ માહિના જેલની હવા ખાધી. કેટલાક જામીન આપીને છૂટી ગયા અને પછી કેટલાંમાં નિર્દોષ ઠર્યાં. અંગ્રેજોએ દેશી લોકોને સત્તાના બળે દબાવી દીધા. અંગ્રેજો સામે મુંબઈનો પહેલવહેલો આ બળવો કૂતર ની હત્યા નિમિત્તો થયો.

આ બાબતમાં કશુંક કરવું જોઈએ એવી ભાવના મુંબઈના અનેક દયાળુ લોકોને સ્ફુરી. એમાં શેઠ મોતી શાહે આગેવાની લીધી. કૂતરાઓને ગામ બહાર પાંજરાપોળ બાંધીને રાખવામાં આવે અને તેના નિભાવની જવાબદારી મહાજન ઉઠાવે એવી દરખાસ્ત સરકાર સમક્ષ રજૂ કરીને કૂતરાં ન મારવાનું વચન અંગ્રેજ સરકાર પાસેથી લીધું.

શેઠ મોતી શાહના આ કાર્યમાં જૈનો, ઉપ-

રાંત હિન્દુઓ, પારસીઓ, બહારાઓ વગેરે સૌ સાથે જોડાયા. પૈસા વગર આવું કાર્ય થઈ શકે નહિ. કોઈકે તો મોટો ભોગ આપવો પડે. થોડા વખત પહેલાં શેઠ મોતી શાહે કાવસજી પટેલના તળાવ (સી. પી. ટેન્ક)ની પાસે આવેલી કાવસજી શેઠની વિશાળ વાડીમાંની જગ્યામાંથી મોટી જગ્યા રૂ. ૬૦,૦૦૦/- માં પોતાને માટે ખરીદી લીધી હતી. કેટ બહાર પાંજરાપોળ કરવા માટે એ જગ્યા યોગ્ય લાગી, તેમણે પોતાની એ જગ્યામાંથી રૂ. ૧૮૦૦૦/-ની કિંમતની જગ્યા પાંજરાપોળ કરવા માટે ભેટ આપી ઉપરાંત પાંજરાપોળના બાંધકામ માટે એટલી જ મોટી રકમ આપી. જુદા જુદા શ્રેણીઓ પાસે ઉધારાનું કાર્ય અને તેમાં પણ સારી રકમ મળી. પારસી ગૃહસ્થોએ પણ તેમાં ઘણા સારા ફાળો આપ્યો. એમાં સર જમશેદજી જીજીભાઈ અને શેઠ બમનજી હોરમસજી વાડિયાએ પણ ઘણી મોટી રકમ નોંધાવી. સૌથી વધુ ફાળો જૈનોનો હતો. તેત્રીસ જેટલા જૈન ગૃહસ્થોએ મળીને લગભગ દોઢ લાખ રૂપિયા એકઠા કર્યાં.

પાંજરાપોળનો વિચાર કૂતરાઓનાં થયો. પણ એમાં ગાય, બગદ, ઘેટાં, બકરા, ઉદર, કબુતર વગેરે જીવો માટે પણ વ્યવસ્થા થઈ, દિવસે પાંજરાપોળમાં ઘણાં દોર આવતા ગયાં, નિભાવખર્ચ ઘણું મોટું થઈ ગયું.

દોઢસો વર્ષ પહેલાં મુંબઈમાં કેટલાં શાંતિનાથ ભગવાનનું દેરાસર બંધાયું હતું. તેમાં પણ સૌથી મોટો ફાળો શેઠ મોતી શાહનો હતો. એ દેરાસરની બાબતમાં જ તેમણે પોતાને રહેવા માટે મકાન બાંધ્યું હતું, તે દિવસોમાં મુંબઈના શ્રાવકોને જૈન સાધુઓનો યોગ સાંપડતો નહિ કારણ કે વચ્ચે દરિયાની ખાડી આવતી હોવાથી વિહાર કરીને મુંબઈ સુધી પહોંચવાની સાધુઓને અનુકૂળતા નહોતી. વૈષ્ણવ મંદિરમાં મોટી હવેલીમાં ગોસાઈજી મહારાજ રહેતા. શહેરના પવિત્ર પુરુષ તરીકે લોકોને તેમના પ્રત્યે

અત્યંત પૂજ્ય ભાવ હતો. લોકોને તેઓ હવેલીના મંદિરમાં ભગવાનનાં દર્શન કરાવતા અને ઉપદેશ આપતા. આવા ધર્મ પુરુષો પોતાને ત્યાં પધારે એ બહુ આનંદમય પ્રસંગ ગણાતો. જૈન અને વૈષ્ણવનો ત્યારે કોઈ મોટો ભેદ નહોતો. જૈનો પણ હિન્દુઓ સાથે એકરૂપ બનીને રહેતા. ‘દાનવીર’ના બિરુદને શોભાવે એવા ઉદારદિવ શેઠ મોતીશાહ પ્રત્યે તમામ કોમને અત્યંત આદર હતો, કારણ કે એમણે બધી કોમ માટે મોટી સખાવતો કરી હતી.

એક દિવસ મોતીશાહ શેઠના ઘરે હવેલીના ગોસાંઈજી મહારાજની પધરામણી થઈ. મોતીશાહ શેઠ માટે અપરંપાર આનંદનો દિવસ હતો. ગોસાંઈજી મહારાજની આગતા-સ્વાગતા માટે મોટા પાયા ઉપર બધી તૈયારીઓ થઈ બઈ. ગોસાંઈજી મહારાજ મોતીશાહ શેઠને ત્યાં પધાર્યા. પરસ્પર ધર્મની ઘણી બધી ચર્ચા થઈ અને મુંબઈના જીવનની પણ વાતો થઈ. મોતીશાહ શેઠે પધરામણીની ભેટ તરીકે ચંદીના મોટા થાળમાં અનેક ક્ષીંમતી રત્નો સાથે રૂપિયા પંદર હજાર ગોસાંઈજી મહારાજના ચરણે ઘર્યાં અને કહ્યું કે પોતાને જેમ યોગ્ય લાગે તેમ એ રકમ વાપરે. જે જમાનામાં સરેરાશ માસિક પગાર એક-બે રૂપિયા જેટલો હતો તે જમાનામાં રૂપિયા પંદર હજારની રકમની ભેટની કલ્પના કરવી જ અશક્ય, ગોસાંઈજી મહારાજ તો આશ્ચર્યમુગ્ધ બનીને જોઈ જ રહ્યા. તેમણે કહ્યું, ‘શેઠ આટલા બધા રૂપિયા ન હોય’

શેઠે કહ્યું, ‘પ્રેમથી આપના ચરણોમાં ઘર્યા છે, અને આપે એ સ્વીકારવાના જ છે.

ગોસાંઈજી મહારાજ મોતીશાહ શેઠના પ્રેમનો અસ્વીકાર કરી શક્યા નહિ, તેમણે ગળગળા થઈને કહ્યું, ‘શેઠ મારે હાથક કોઈ કામ હોય તો કહેજો.’

‘અમારે તો શું કામ હોય? આપને કંઈ

મારું કામ હોય તો જરાપણ સંકેત રાખશો નહિ.’

ગોસાંઈજી મહારાજના મનમાં હતું કે શેઠ મોતીશાહ માટે કંઈક તો કરી છૂટવું જોઈએ. તેમણે ફરી આગ્રહપૂર્વક કહ્યું, ‘શેઠ આપ તો ઘણા શ્રીમંત છો. બધું કરી શકો તેમ છો. તેમ છતાં સેવાનું એકાદ કામ મને ચીંધશો તો મારા જીવને આનંદ અને સંતોષ થશે.’

મોતીશાહ શેઠે કહ્યું, ‘અનેક જીવોનું કલ્યાણ થાય એ જ મારી ભાવના છે. મુંબઈમાં અત્યારે મોટો પ્રશ્ન તો મૂળા જીવનવરોનો છે. ગોરા લોકો તેને નિર્દયતાથી મારી નાખે છે. બિચારા જીવનવરોનું કોઈ નથી. મેં પાંજરાપોણનું કામ ઉપાડ્યું છે. એ માટે પુષ્કળ પૈસા આપ્યા છે પરંતુ એ તો ઘણો મોટો નિભાવ ખર્ચ માગી લેતેવું જાન્યવર કામ છે. પેઢીઓ સુધી એ ચલાવવાનું છે. આપને ઠીક લાગે તો તે માટે કોઈ ગૃહસ્થને યથાશક્તિ પ્રેરણા કરશો તો આનંદ થશે.’ એટલું કહેતામાં તો મોતીશાહ શેઠની આંખો ભીની થઈ ગઈ.

ગોસાંઈજી મહારાજે કહ્યું, ‘શેઠજી, ગૌમાતા અને બીજા મૂળા જીવનવરો પ્રત્યે આપણે દયા નહિ બતાવીએ તો કોણ બતાવશે? શેઠજી, તમારું કામ એ આપણા સૌનું કામ છે. આપે નિભાવ ફંડની વાત કરી તો એની જવાબદારી મારા માથે. આવતી કાલે એ થઈ જશે.’

‘આવતી કાલે? એક દિવસમાં તો તે કેવી રીતે થાય? એમાં તો દર વર્ષે લાખો રૂપિયા જોઈએ.’

‘શેઠજી, એ હું બાળું છું. પરંતુ તમે મારામાં વિશ્વાસ રાખો એ જવાબદારી હવે મારા માથે. આવતી કાલે એ થઈ જશે.

મોતીશાહ શેઠ ગોસાંઈજી મહારાજનો જવાબ સાંભળી વિચારમાં પડી ગયા. તેમને એમની વાતમાં વિશ્વાસ બેસતો નહોતો. ગોસાંઈજી મહારાજ એકલે હાથે તો કેટલું કામ કરી શકે?

ખીજે દિવસે સવારે વૈષ્ણવ લોકો મંદિરમાં મંગળાનાં દર્શન માટે એકઠા થયા. પરંતુ મંગળાનાં દર્શન હજુ ખુલ્યાં નહોતાં. રોજ કરતા મોડું થયું. લોકો અધીરા થયા. તપાસ કરતાં ખબર પડી કે ગોસાંઈજી મહારાજ પોતે જ તે પ્રમાણે સૂચના આપી છે, લોકો આકળા થયા. ધમાલ મચી ગઈ. આગેવાન વૈષ્ણવો મહારાજ પાસે પહોંચ્યા. ગોસાંઈજી મહારાજે સ્પષ્ટ કહ્યું કે 'જ્યાં સુધી પાંજરાપોળના નિભાવની ટીપ નહિ થાય ત્યાં સુધી દર્શન ખુલશે નહિ. અને ત્યાં સુધી હું અન્નપાણી લઈશ નહિ.

આ સમાચાર વાયુવેગે આખા મુંબઈમાં પ્રસરી ગયા અને હિન્દુ તેમજ અન્ય સમાજમાં હાહાકાર મચી ગયો. હજારો લોકો મંદિરમાં એકઠા થઈ ગયા. કેટલાક વૈષ્ણવોને મંગળાના દર્શન પછી અન્નપાણી લેવાનો નિયમ હતો. તેઓ ભૂખ્યા થયા. પરંતુ ગોસાંઈજી મહારાજ પોતાના નિર્ણયમાં મક્કમ હતા. કંઈક માર્ગ કાઢવો જ જોઈએ. એમ બધાને લાગ્યું. બધા મહાજનોના આગેવાનો તરત એકત્ર થયા, વાટાઘાટો ચાલી. જીવદયાનું કામ મહત્વનું છે એ સૌના હૈય વસ્યું હતું. એટલે એમાં સહકાર આપવા સૌએ તત્પરતા બતાવી. મુંબઈ બદર ઉપર તો મોટા પાયે માલની હેરફેર થતી. એના પર લાગે નાંખવામાં આવે તો પાંજરાપોળના નિભાવ માટે જીવદયાના કામ માટે આપો આપો વ્યામત મોટી રકમ મળ્યા કરે અને વખતોવખત ઉધરાણા કરવાં ન પડે.

ગોસાંઈજી મહારાજ પ્રત્યે સૌ નગજનોને બહુ આદર હતો. એમણે કેઈ સ્વાર્થનું નહિ, પણ પરમાર્થનું, મૂળા જનાવરો પ્રત્યે દયાનું કામ હાથમાં લીધું હતું. એમાં અંગત કોઈનો સ્વાર્થ ન હતો. એમાં ભારતીય ધર્મપર પરાની ઊંચી ભાવના હતી. સાઝાચારસો જેટલા હિંદુ, પારસી અને વહોરા આગેવાન વેપારીઓએ અને મહાજનના અગ્રણીઓએ તાબડતોબ માંહોમાંહે

વાટાઘાટો કરીને સ્વેચ્છાએ હોંસથી અને સર્વાનુમતે નીચે પ્રમાણે લાગો નક્કી કરી લીધો.

- રૂ. આ. પા.
- * રૂ. ઉપર દર સુરતી ખાંડીએ ૦-૪-૦
 - * અફીણની દરેક પેટી પર ૧-૦-૦
 - * ખાંડ-દેશાવરથી આવતા દરેક ખાંડના દાગીના પર ૦-૧-૦
 - * ખાંડ-મોરસ-દેશાવરથી આવતા દરેક દાગીના પર ૦-૦-૬
 - * હુંડી-મુંબઈથી લખાતી અથવા મુંબઈમાં સીકરાતી હુંડી પર દર સેંકડે ૦-૦ ૩
 - * મોતીની ખરીદી પર દર સેંકડે ૦-૪-૦

લાગાની આ શરતો નક્કી થઈ ગઈ એટલે બધા મહાજનના અગ્રણીઓ ગોસાંઈજી મહારાજ પાસે પહોંચ્યા. એમના હાથમાં ખરડો આપ્યો, સહી સિક્કા થયા. ગોસાંઈજીના હર્ષનો પાર રહ્યો નહિ. એમ કરતાં લગભગ બપોર વેળા થઈ ગઈ. ગોસાંઈજી મહારાજે મહાજન સમક્ષ લાગાનો ખરડો વાંચી સંભળાવ્યો અને તે બધાંને સ્વેચ્છાએ હોંસથી કબૂલ મંજૂર છે એમ પાકું જાણી લીધું ત્યાર પછી ભગવાનના દર્શન ખૂલ્યાં મૂક્યાં. લોકોએ ગોસાંઈજી મહારાજને પારણું કરાવ્યું. જીવદયાનું એક ઉત્તમ કામ થયું એથી લોકોનાં હર્ષનો પાર ન રહ્યો.

મુંબઈની પાંજરાપોળ માટે આ લાગાની રકમ સને ૧૮૩૫ના નવા કાલેન્ડર વર્ષથી લેવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું. લાગાની આ રકમ પ્રમાણે પાંજરાપોળને દર વર્ષે લગભગ ત્રણ લાખ રૂપિયા જેટલી રકમ મળવા લાગી. લગભગ દોઢસો વર્ષ પહેલાં દર વર્ષે ત્રણ લાખ રૂપિયા જેટલી આ જંગી રકમ મળતા ગાય, બળદ, ફૂતરા અને ખીજાં મૂળા પ્રાણીઓના નિભાવ માટે પાંજરાપોળને કશી જ ચિંતા નહિ રહી હોય તેની ખાતરી કરાવે છે. શેઠ મોતીશાહ અને ગોસાંઈજી મહા-

રાજના પ્રખર પુણ્યની એ પ્રતીતિ કરાવે છે.

સી. પી. ટેન્ક પાસેની પાંજરાપોળની વિશાળ જગ્યામાં અનેક ઢેર જનવરોને રાખવામાં આવતાં હતાં એમ છતાં વધુ ઢેર જનવરો-આવવા લાગ્યા હતાં. જગ્યા સાંકડી પડવા લાગી થોડાં વર્ષો પછી એ બધાંને સમાવવાનો પ્રશ્ન ન્યારે ઊભો થયો ત્યારે શેઠ મોતીશાહે એ પરિસ્થિતિ જોઈને તે સમયના મુંબઈની નજીક ચીમડ (ચાંબુડ-ચેમ્બુર) નામના આખા ગામની જમીન પોતાના ખર્ચે વેચાતી લઈ લીધી અને ત્યાં હજારો જનવરોને રાખવામાં આવ્યાં. દોઢસો વર્ષ પહેલાં શેઠ મોતીશાહ, ગોસાંઈજી મહારાજ અને પારસી સંત્કૃષ્ટશ્રેયે જીવદયાનું કેવું ભગીરથ કાર્ય કર્યું હતું તેનો ખ્યાલ મુંબઈનો જૂનો ઇતિહાસ વાંચતાં આવે છે. (જુઓ 'મોતીચંદ કાપડિયા કૃત શેઠ મોતીશાહ')

પારસીઓ માંસાહારી હતા તો પણ શેઠ મોતીશાહના સંપર્કમાં આવ્યા પછી જીવદયાના કામમાં હોંશશ્રી લાગી ગયા હતા. એમાં શેઠ જમશેદજી જીજીભાઈ, શેઠ બમનજી હોરમસજી વાડિયા, શેઠ ખરદેસજી ફરદુનજી પારેખ વગેરે પારસી આગેવાનોએ મુંબઈની પાંજરાપોળના વિકાસમાં મહત્વનો ફાળો આપ્યો છે. વર્ષો સુધી પાંજરાપોળનો વહીવટ અને હિસાબ શેઠ જમશેદજી જીજીભાઈની પેઢીમાં રહેતો.

મુંબઈની પાંજરાપોળ નામની આ સંસ્થા આજે પણ એજ સ્થળે વિદ્યમાન છે. શેઠ મોતીશાહના તપના તેજની આપણને એ હજી પણ યાદ આપાવે છે.

મુંબઈના નાગરિક જીવનની ભવ્ય ગાથારૂપ આ ઐતિહાસિક ઘટના અનેકને માટે પ્રેરણારૂપ બની રહે એવી છે.

(‘પ્રબુદ્ધ જીવન’માંથી સાભાર)

● સમાલોચના

(૧) પ્રશમરતિ (વિસ્તૃત ગુજરાતી વિવેચન સહિત) સંસ્કૃતમાં,

મૂળ લેખક વાચક શ્રી ઉમાસ્વાતિજી.

ગુજરાતીમાં વિવેચક સ્વ. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા.

પ્રકાશક : શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગસ્ટ ક્રાંતિમાર્ગ, મુંબઈ ૪૦૦૦૩૬.

પૃષ્ઠ ૭૨૪ (કાઢીન આઠ પેજ),

મૂલ્ય આઢીશ રૂપિયા.

વાચક શ્રી ઉમાસ્વાતિ વિરચિત આ પ્રશમરતિ ગ્રંથનું સ્વ. શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયાએ કરેલા વિસ્તૃત વિવેચન સહિત પ્રકાશન કરવા બદલ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ.

આ ગ્રંથનું સરળ ભાષાન્તર સહિત વિવેચન સ્વ. મોતીચંદલાઈએ ૧૯૪૯-૫૦માં લખેલું. તે આજ સુધી અપ્રકાશિત હતું. શ્રી મોતીચંદલાઈ સાચા ધર્મરાધક હતા. અને તેઓ જે કંઈ ધાર્મિક પુસ્તક વાંચતા તેનું ચિંતન-મનન કરી જીવનમાં ઉતારતા અને તે પછી તેનો લાભ જનસમૂહને મળે તે માટે વિસ્તારથી વિવેચન સહિત લખતા. દરરોજ સામાયિક કરવી અને કંઈક ધાર્મિક ચિંતન-મનન અને લેખન કરવું એવી તેમની નિયમિત કાર્યપ્રણાલીને

કારણે તેઓનો સમય વ્યવસાયમાં રોકાયેલો હોવા છતાં સમાજને મોટું ધાર્મિક-સાહિત્ય અને ધાર્મિક વિચારોનું વિવેચન-અંશોનું પ્રદાન કરી શક્યા છે. તેઓશ્રી ધર્મ સાહિત્યનું ઊંડું જ્ઞાન ધરાવતા હોવાથી સુંદર અને સ્પષ્ટ ભાષામાં પોતાના વિચારોનું નિરૂપણ કરેલ છે. પ્રસ્તુત પુસ્તક તેમની વિદ્વત્તા, ધાર્મિક જ્ઞાન, અને વિચાર-લેખન કુશળતાની ગવાહી પૂરે છે.

તેમણે સ્વહસ્તે કરેલી નોંધ ઉપરથી આ વિવેચન તેમણે ૧૯૫૦માં પૂરું કર્યું છે, અને ઈ. સ. ૧૯૫૧માં તેમનું નિધન થયું છે એટલે આ તેમની છેલ્લી કૃતિ ગણાય.

પોતાનો વિષય વધારે સ્પષ્ટ કરવા અને વિષયનું મહત્વ સમજાવવા જરૂર મુજબ વિદ્વાન મુનિરાજેની પૂજા સંગ્રહ અને સન્ન્યાય વજીરેનો ઉલ્લેખ યથાસ્થાને કરેલ છે. જેમકે આઠ લેહની સન્ન્યાય (શ્રી માનવિજયજી) અશરણ ભાવના પં. ગંભીરવિજયજી, તથા શ્રી યશો-વિજયજી મહારાજે લખેલી બત્રીશીઓમાંથી પણ તેમણે આધાર આપી પોતાના વિવેચનને સચોટ બનાવ્યું છે. પૂર્વના વિદ્વાન પૂજ્ય આચાર્ય-મુનિવરોના સાહિત્યમાંથી તેઓએ કરેલા ઉલ્લેખો પરથી તેમનું કેટલું વિશાળ જ્ઞાન અને વાંચન હતું તે સમજી શકાય છે. તેમણે આવા ઘણાં પુસ્તકો આપી સમાજનું ઉત્તમ કાર્ય કરેલ છે.

(૨) જૈન ગુર્જર કવિઓ (ભાગ ૧) સંગ્રહક અને સંપ્રયોજક શ્રી મોહનલાલ દલીચંદ દેસાઈ.

સંશોધિત-સંવર્ધિત બીજી આવૃત્તિના સંપાદક શ્રી જયંત કોઠારી.

પ્રકાશક : શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય મુંબઈ.

પૃષ્ઠ ૫૦૦. મૂલ્ય ૧૦૦ રો રૂપિયા.

આ પુસ્તકની પહેલી આવૃત્તિ શ્રી જૈન પ્રવે. કેન્દ્રરસે પ્રકાશિત કરી હતી. તેની આ બીજી આવૃત્તિ યોગ્ય સંશોધન-સંવર્ધન સાથે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયે પ્રકાશિત કરી છે.

આ પુસ્તકનું ખરૂં મૂલ્ય તો વિદ્વાન સંશોધકોજ આંકી શકે. શ્રી મોહનલાલ દલીચંદ દેસાઈની ૩૦ વર્ષની મહેનતનું અને તેમની ઝીણવટ અને ચેત્કસાઈનું આ પરિણામ છે. પહેલી આવૃત્તિ પ્રસિદ્ધ થયા પછી વર્ષોના વહાણા વાઈ ચૂક્યા છે અને તેને કારણે તેમાં નવા પ્રકાશમાં સુધારા વધારા જરૂરી હતા તે અગત્યનું કાર્ય નવેસરથી આવૃત્તિ તૈયાર કરવાનું કાર્ય ભાઈશ્રી જયંત કોઠારીએ ઘણી સારી રીતે કર્યું છે.

આવા અમૂલ્ય પ્રકાશન માટે પ્રકાશિકા સંસ્થાને હાર્દિક ધન્યવાદ.

(૩) યોગશાસ્ત્રમ્ (સંપૂર્ણમ્) ભાગ ત્રીજો (પાંચમા પ્રકાશથી બારમા પ્રકાશ સુધી.)

સંપાદક : મુનિ જમ્બૂવિજયજી, પ્રકાશક જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ-મુંબઈ-૫૬. (પ્રતાપારે પૃષ્ઠ ૧૫૩૩).

પૂજ્ય મુનિશ્રી જમ્બૂવિજયજીએ યોગશાસ્ત્રના આ ત્રીજા ભાગનું સંશોધન-સંપાદન કરેલ છે. તેનો પહેલો તથા બીજો ભાગ અગાઉ પ્રકાશિત થયા છે. આ ત્રીજા ભાગમાં આ ગ્રંથ પૂર્ણ થાય છે. પૂ. મુનિશ્રીએ અતિ પ્રાચીન તાડપત્રીપ પ્રતિઓને આધારે સંશોધન કરેલ છે.

અંતમાં સાત પરિશિષ્ટો આપેલા છે. પરિશિષ્ટોમાં શુદ્ધિપત્રક, પાઠભેદ, શ્લોકોનો અકારાદિ અનુક્રમ વગેરે આપેલ છે. આ સંશોધિત આવૃત્તિ અભ્યાસીઓને ખૂબ ઉપયોગી થાય એવી બનાવી છે.

(૪) Jnanasara :- by Mahopadhaya Shri Yashovijayji -Translated in to English by Prof. A. S. Gopani M. A. Ph. D. Published by JAIN SAHITYA VIKAS MANDAL. BOMBAY-400 056. (India)

ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી લિખિત જ્ઞાનસારની આ અંગ્રેજી આવૃત્તિ જૈન સાહિત્યમાં રસ ધરાવતા અંગ્રેજી શિક્ષિત વાંચકોને બહુ ઉપયોગી થશે. કારણ કે આ પુસ્તકનું અંગ્રેજી ભાષાન્તર જૈનધર્મ તેમજ સંસ્કૃત, પ્રાકૃત ભાષાના નિબળાત વિદ્વાન પ્રાધ્યાપક શ્રી એ. એસ. ગોપાણી સાહેબે કર્યું છે શ્રી ગોપાણી સાહેબે પ્રસ્તાવનામાં ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી વિષે તથા આ પુસ્તક વિષે સારી વિગતો આપી છે. આ પુસ્તકનો ભાવ સમજવામાં તેમણે ઘણી ઉપયોગી માહિતી આપી છે.

જ્ઞાનસારના શ્લોકોનું Transliteration, શ્લોક સૂચી વગેરે પં. ગિરીશકુમાર પરમાનંદ શાહે તૈયાર કરી છે. એ રીતે પરદેશના અને ખાસ કરીને ઈંગ્લેન્ડ અને અમેરિકામાં વસતા જૈન-તરવજ્ઞાનના અભ્યાસીઓને વિશેષ ઉપયોગી થશે. અંગ્રેજીમાં “જૈન ગ્રન્થ” તૈયાર કરી પ્રકાશિત કરવા માટે શ્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ. આશા છે કે આ પુસ્તકથી પરદેશમાં વસતા આપણા જૈન ભાઈ-બહેનો પણ જૈન તરવજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરવા પ્રેરાશે.

(૫) ‘જનુપ્રેક્ષાનું અમૃત’ : પૂ. પં. શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર. પ્રકાશક વિમલ પ્રકાશન, અમદાવાદ. સંપાદક : મુનિશ્રી વજ્રસેનવિજયજી. મૂલ્ય પાંચ રૂપિયા.

પૂ. પં.શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી મહારાજની ડાયરીમાંથી ચિંતન કણિકાઓ પસંદ કરી પૂ. વજ્રસેનવિજયજીએ સંપાદન કરેલ અણુભેદ ઉપયોગી પુસ્તક છે. સાધકોને મનન કરવા માટે ખૂબજ ઉપયોગી છે.

(૬) જૈન ધર્મ કે પ્રભાવક આચાર્ય લે. સાધ્વીશ્રી સંઘમિત્રા : ભાષા હિન્દી.

પ્રકાશક : જૈન વિશ્વભારતી

પ્રકાશન, લાડનૂ. નાગોર. (રાજસ્થાન),

પૃષ્ઠ ૯૦૧, મૂલ્ય ૫૦ રૂપિયા. દ્વિતીય આવૃત્તિ.

આ ગ્રન્થમાં આચાર્ય સુધર્માસ્વામી, જમ્બૂસ્વામી, પ્રભવસ્વામી વગેરે ભ. મહાવીર પછીની પરંપરાના ૩૮ આચાર્યોના જીવન વિષે માહિતી કાલક્રમ પ્રમાણે આપેલ છે. આ એક ઐતિહાસિક માહિતી આપતો ગ્રન્થ છે. વિદ્વાનો અને સંશોધકો તેનું સાચું મૂલ્યાંકન કરી શકશે એવી આશા છે.

(૭) શ્રી સિદ્ધહેમચન્દ્રશબ્દાનુશાસનમ્ (સ્વોપજ્ઞવૃદ્ધવૃત્તિ તથા ન્યાસસારસમુદ્ધાર સંકલિતમ્ ।)

સંપાદક : મુનિશ્રી વજ્રસેનવિજયજી મ.

પ્રકાશક : ભેરુમલ કનૈયાલાલ રિલિજિયસ ટ્રસ્ટ.

ચન્દનવાલા, મુંબઈ. ખીજી આવૃત્તિ.

ભાગ ૧ ૭૦ રૂપિયા ભાગ ૨, ૭૦, રૂપિયા ભાગ ૩, ૭૦ રૂપિયા.

પ્રાપ્તિસ્થાન : સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર ૧૫૨, હાથીખાના, રતનપોળ-અમદાવાદ.

કલિકાલ સર્વજ્ઞ આચાર્ય શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ-વિરચિત શ્રી સિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસન અને તેના ઉપર તેમણે જ રચેલી જૃહ્વૃત્તિ ઉપલબ્ધ છે. જૃહ્વૃત્તિ ઉપર આચાર્યશ્રી હેમચન્દ્રસૂરિજીએ ૮૪૦૦ : શ્લોક પ્રમાણે જૃહ્વૃત્તિ રચેલ પણ તે ગ્રંથ હાલ સંપૂર્ણ ઉપલબ્ધ નથી. તે જૃહ્વૃત્તિ પર આચાર્યશ્રી કનકપ્રભસૂરિજીએ રચેલ 'ન્યાસસાર સમુદ્ધાર' રચેલ છે તે સંપૂર્ણ પ્રાપ્ય છે.

આ ગ્રંથમાં દરેક સૂત્રની સાથે જૃહ્વૃત્તિ તેમજ લઘુન્યાસ આપેલ છે તેથી 'સિદ્ધહેમ' વ્યાકરણને અભ્યાસ કરનારને ઘણી અનુકૂળતા રહે. આ મહાગ્રંથ પણ ભાગમાં પ્રકાશિત કરવામાં આવેલ છે.

આવા મહા ગ્રંથ જૃહ્વૃત્તિ અને લઘુન્યાસ સહિત તૈયાર કરવો એ ઘણીજ મહેનત અને ધગશ માગી લે છે. પૂજ્ય મુનિશ્રી વજ્રસેનવિજયજી અને સહ સંપાદક મુનિશ્રી રત્નસેનવિજયજીના અતૂટ પુરુષાર્થ વગર આવું ભગીરથ કાર્ય થવું મુશ્કેલ છે. તે બંને મુનિરાજોએ પોતાની પૂર્ણ બુદ્ધિ શક્તિ અને કુશળતાથી આ કાર્ય પૂર્ણ કરેલ છે. તેમના આપણે ખૂબજ ઋણી છીએ. આવું મહાન પ્રકાશન કરવા માટે પ્રકાશકા સંસ્થા શ્રી ભરુલાલ કનૈયાલાલ રિલિજિયસ ટ્રસ્ટને પણ અભિનંદન ઘટે છે.

● સમાચાર

ભાવનગર મોટા દેરાસરજીમાં શ્રી આદીશ્વર જિનપ્રાસાદની

૨૫૦મી વર્ષગાંઠની શાનદાર ઉજવણી

સવંત ૨૦૪૩ના પોષ વદી પાંચમના રોજ શ્રી આદીશ્વર જિનપ્રાસાદની ૨૫૦મી વર્ષગાંઠ હતી તે નિમિત્તે અઢાર અભિષેક સહ ભવ્ય ઉત્સવ યોજવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગે શ્રી સંઘની વિનંતીને માન આપીને પૂ. પંચાસ શ્રી દાનવિજયજી, પૂજ્ય શ્રી ધર્મધ્વજવિજયજી ગણિવર્ચ વગેરે પૂજ્ય મુનિવરો પધાર્યા હતા અને તેમની નિશ્રામાં ભવ્ય ઉત્સવ ઉજવાયો હતો.

આ પ્રસંગે સાધારણ દીઠ શેષ પણ વહેંચવામાં આવેલ.

શ્રી જૈન શ્રવે. એજ્યુકેશન બોર્ડની પરીક્ષા

શ્રી જૈન શ્રવે. એજ્યુ. બોર્ડ તરફથી શ્રી ત્રિભોવન ભાણજી કન્યાશાળા કેન્દ્રમાં તા. ૨૫-૧-૮૭ના રોજ પરીક્ષા લેવાઈ હતી. તેમાં ચારસો ઉપરાંત બાલક-બાલિકાઓ બેઠા હતા.

સ્વર્ગવાસ નોંધ

શ્રી ભાવનગર જૈન સંઘ અને કૃષ્ણનગર જૈન સોસાયટીના અગ્રેસર અને દાણાપીઠના આગેવાન વેપારી શેઠશ્રી ભોગીલાલ વેલચંદ મહેતા. તા. ૧૦-૧-૮૭ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી જૈન સંસ્થાઓને સુયોગ્ય માર્ગદર્શન અને સેવા આપતા હતા. તેઓશ્રી મીલનસાર સ્વભાવના તેમજ ધાર્મિક વૃત્તિના હતા. તેઓશ્રી આ સભા પ્રત્યે અપૂર્વ પ્રેમ ધરાવતાં હતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને મહાન ખોટ પડી છે. શાસનદેવ તેઓશ્રીના આત્માને શાંતિ આપે એજ પ્રાર્થના છે.

લેટ મળશે

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના સભ્ય સાહેબોને જણાવવાનું કે “શ્રી આત્મવિશુદ્ધિ” બુક સભ્ય સાહેબોને લેટ આપવાની છે. તે બહારગામના સભ્ય સાહેબોને ૬૦ પૈસાની પોસ્ટની ટીકીટ અને પૂરેપૂરું સરનામું મોકલવાની વિનંતી કરવામાં આવે છે. જેથી બુક પોસ્ટથી બુક મોકલી આપવામાં આવશે અથવા સંબંધીઓ મારફતે ઓથેરીટીથી સભામાંથી મંગાવી લેવા વિનંતી છે. સ્થાનિક સભ્ય સાહેબોને સભામાંથી લઈ જવાની વિનંતી કરવામાં આવે છે.

— મંત્રીઓ

રજીસ્ટ્રેશન ઓફ ન્યુઝ પેપર્સ (સેન્ટ્રલ) ફોર્મ-૪ નિયમ ૮ પ્રમાણે

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” સંબંધમાં નીચેની વિગતે પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

૧. પ્રસિદ્ધિ સ્થળ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ-ભાવનગર.

૨. પ્રસિદ્ધિ ક્રમ : દરેક અંગ્રેજી મહિનાની સોળમી તારીખ.

૩. મુદ્રકનું નામ : શેઠ હેમન્દ્રકુમાર હરિલલ.

કયા દેશના : ભારતીય.

ઠેકાણું : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.

૪. પ્રકાશકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા વતી, શ્રી કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી

કયા દેશના : ભારતીય.

ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ, ભાવનગર.

૫. તંત્રીનું નામ : શ્રી કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી

કયા દેશના : ભારતીય.

ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ, ભાવનગર.

૬. સામાયિકતા માલીકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

આથી હું કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી બહેર કરું છું કે ઉપરની આપેલી વિગતો અમારી બાબત તથા માન્યા મુજબ બરાબર છે

તા. ૧૬-૨-૮૭

કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી

Atmanand Prakash]

[Regd. No. G. B. V.31]

દરેક લાયઝેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

* તારીખ ૧-૧૧-૮૬ થી નીચે મુજબ રહેશે. *

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રિશદી શલાકા પુરુષચરિતમ્		શ્રી શંતુજય ગિરિરાજ દર્શન	૧૦-૦૦
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		વૈરાગ્ય ઝરણા	૩-૦૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૪૦-૦૦	ઉપદેશમાળા ભાષાંતર	૩૦-૦૦
ત્રિશદિ શલાકા પુરુષચરિતમ્		ધર્મ કૌશલ્ય	૫-૦૦
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		નમસ્કાર મહામંત્ર	૫-૮૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૪૦-૦૦	૫૦ આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિજયજી	
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૬૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલી વિશેષાંક: પાદુ બાઈન્ડીંગ	૧૦-૦૦
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૨જો	૬૦-૦૦	ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ	૧૫-૦૦
શ્રી નિર્વાણ કેવલીભુક્તિ પ્રકરણ મૂળ	૨૦-૦૦	સુક્ત રતનાવલી	૧-૦૦
જિનહત આખ્યાન	૧૦-૦૦	સુક્ત મુક્તાવલી	૧-૦૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		જૈન દર્શન મીમાંસા	૫-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૧૦-૦૦	શ્રી શંતુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૨-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૪૦-૦૦	આર્ડર્ ધર્મપ્રકાશ	૨-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		આત્માનંદ ચોવીશી	૨-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ	૩૦-૦૦	પ્રસન્નચર્ય ચારિત્ર પૂજનદિવસી સંગ્રહ	૫-૦૦
શ્રી ભણ્યું અને જોયું	૫-૦૦	આત્મવલ્લભ પૂજા	૫-૦૦
શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો	૧૦-૦૦	ચૌદ રાજલોક પૂજા	૨-૦૦
શ્રી કથારત્ન કોષ ભાગ ૧લો	૨૦-૦૦	નવપદજીની પૂજા	૫-૦૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૫-૦૦	શુભલક્ષિ ગાંડુલી સંગ્રહ	૨-૦૦
શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે		લક્ષિ ભાવના	૧-૦૦
લે. સ્વ. પુ.આ. શ્રીવિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી	૪૦-૦૦	હું અને મારી બા	૫-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૨૦-૦૦	જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦
„ „ ભાગ ૨	૪૦-૦૦		

લખો :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

તાંત્રી. શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.